

ทางสู่ความสำเร็จ

รศ.ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา*

ของ

นิสิตนักศึกษา

*ประจำภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ผ่านเข้าสู่
รั้วอุดมศึกษาด้วยความร่าเริง แจ่มใส
รับวันใหม่ ชีวิตใหม่ของการเป็นนิสิต
นักศึกษาอันน่าตื่นเต้น ผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความรู้
สึกที่แตกต่างกับสถานศึกษาที่เข้าทั้ง
หลายกำลังจะต้องเข้ามาใช้ชีวิตตลอด
ระยะเวลาสี่ปีของการศึกษาในหลักสูตร
ปริญญาตรี บางคนอาจจะมีการเตรียม
พร้อมที่ดี มีพื้นฐานการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นฐานอันมั่น
คง แต่อีกหลายคนก็ไม่พร้อมในหลาย ๆ
เรื่อง ถ้าเพียงนิสิตนักศึกษาเหล่านั้น
ทราบสักนิด คิดสักหน่อยในเรื่องของ
การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษา นิสิตนักศึกษาย่อมประสบ
ความสำเร็จในการศึกษา และในการ
ใช้ชีวิตที่คุ้มค่าในสถาบันการศึกษา
แห่งนั้น

ทางสู่ความสำเร็จในการศึกษา
ที่นิสิตนักศึกษาควรได้ทราบเพื่อเป็น
แนวทางสำหรับการปรับตนเองเข้าสู่
ระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัยมีอยู่
3 ประเด็นหลักดังนี้

1. การรู้จักสถาบันของตนเอง
2. การเตรียมชีวิตนิสิตนักศึกษา
3. การศึกษาวิชาการ

1. การรู้จักสถาบันของตนเอง

นิสิตนักศึกษาควรสร้างความพึง
พอใจ ความภูมิใจ,ความรัก ศรัทธาต่อ
สถาบันที่ตนได้รับคัดเลือกให้ศึกษาต่อ
การสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันที่ตน
ศึกษา ย่อมเป็นรากฐานที่ดีของความ
สำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ดังนั้น นิสิตนักศึกษาควรศึกษาประวัติความเป็นมาของสถาบัน ศึกษาความสำเร็จของบัณฑิตรุ่นพี่ที่มีผลงานดีเด่น เป็นที่ยอมรับในสังคมปัจจุบันว่า มีผู้ใดได้ทำงานอยู่ที่ใดบ้าง โดยศึกษาหรือสอบถามจากอาจารย์ ผู้บริหารของสถาบันนั้น การที่นิสิตนักศึกษาได้ศึกษาลักษณะของสถาบัน ปรัชญาหรืออุดมการณ์ของสถาบันอย่างชัดเจนจากระเบียบการศึกษา คู่มือนิสิตนักศึกษา หนังสือประวัติ รายงานประจำปีของสถาบันจากเอกสารที่สถาบันแจกให้ หรือจากห้องสมุด จะทำให้นิสิตนักศึกษามีความเข้าใจลักษณะธรรมชาติ ความมุ่งหมายของสถาบันนั้น เพื่อการปรับตัวของตนเองต่อสถาบัน และเพื่อการเตรียมตัวให้ดำเนินชีวิตนิสิตนักศึกษาไปตามครรลองของสถาบันนั้น ๆ

การศึกษาสถาบันการศึกษาที่นิสิตนักศึกษาตัดสินใจเข้าไปรับการ ศึกษา เปรียบเสมือนการทำความรู้จักบ้านใหม่หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ สถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นนั่นเอง การเข้าไปใช้ชีวิตในบ้านหลังใหม่โดยไม่ศึกษาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งในที่นี้ก็หมายถึงห้องเรียน ห้องสมุด ห้องอาหาร ห้องอุปกรณ์ ฯลฯ ย่อมทำให้ผู้เข้าไปอยู่เกิดความคับข้องใจ ไม่เข้าใจ มีความคิดเป็นลบต่อสถานที่นั้น ในทำนองเดียวกัน การไม่ศึกษาสิ่งแวดล้อมทางใจ เช่น ระเบียบ กฎเกณฑ์ เพื่อนร่วมชั้น อาจารย์ ย่อมทำให้ผู้นั้นวุ่นวาย เบื่อหน่าย ปรับตน ปรับใจไม่ได้ เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

ความสำเร็จของชีวิตในอนาคตขึ้นอยู่กับ การเตรียมตัวส่วนหนึ่งจากรั้วสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นการที่คนใดคนหนึ่ง จะเข้ามาในสถาบัน โดยไม่รู้จักใคร ได้แต่เรียน ๆ สอบ ๆ แล้วก็จบ ๆ ไป คน ๆ นั้นจะประสบความสำเร็จลำบากในแง่การคบเพื่อน การทำงานร่วมกับคนอื่น การหางานทำ

วิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีความสุขต่อการศึกษานในสถาบันใด ๆ ก็ตาม ก็คือผู้เรียนเองจะต้องรัก และศรัทธาต่อสถาบันแห่งนั้น ว่าจะเป็นที่กล่อมเกลา ให้ความรู้ ความคิด สร้างชีวิตที่ดีในอนาคตให้เกิดขึ้น ดังนั้น การเข้าสู่สถาบันนั้น ๆ ผู้เรียนต้องเข้ามาด้วยจิตสำนึกในการเตรียมเป็นบัณฑิตของประเทศชาติที่มีความบริบูรณ์ทั้งวิชาการและความดีงาม ผู้เรียนต้องเข้ามาด้วยความกตัญญูต่อสถาบัน โดยรำลึกว่ามีหลาย ๆ ปัจจัยอันประกอบเป็นสถาบันแห่งนี้ จะเป็นแหล่งที่ให้สิ่งที่เลิศค่าเกิดขึ้นในอนาคต ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจสถาบัน เข้าใจวัตถุประสงค์ และเข้าใจสิ่งแวดล้อมของสถาบันนั้น ๆ

2. การเตรียมชีวิตนิสิตนักศึกษา

ความสำเร็จของชีวิตในอนาคตขึ้นอยู่กับ การเตรียมตัวส่วนหนึ่งจากรั้วสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นการที่คนใดคนหนึ่งจะเข้ามาในสถาบัน โดยไม่รู้จักใครเลย ได้แต่ เรียน ๆ สอบ ๆ แล้วก็จบ ๆ ไป คน ๆ นั้นจะประสบความสำเร็จลำบากในแง่การคบเพื่อน การทำงานร่วมกับคนอื่น การหางานทำ ดังนั้น ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาจึงต้องเข้าใจว่าชีวิตนิสิตนักศึกษามีหมายถึงอะไรเสียก่อน

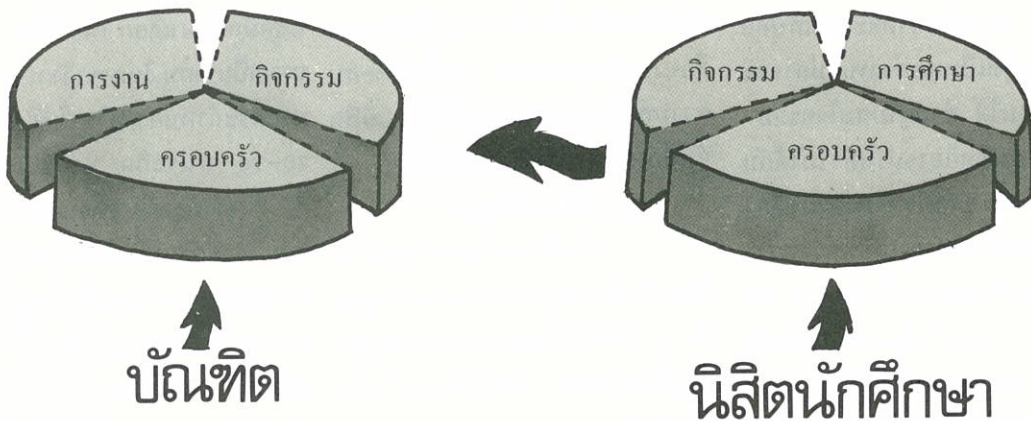
ชีวิตนิสิตนักศึกษา หมายถึง สถานการณ์จำลองของชีวิตจริงในอนาคต การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยอย่างไร ย่อมเป็นพื้นฐานของการสร้างชีวิตของบัณฑิตในอนาคต นิสิตนักศึกษาจึง

ต้องตระหนักว่าชีวิตของเราต้องมีบทบาท หน้าที่หลักอยู่ 3 ประการคือ

1. **การศึกษา** นิสิตนักศึกษาต้องใช้เวลาในการศึกษาเพื่อให้เข้าใจ วิชา- การ วิชาชีพ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต การศึกษาดังกล่าวครอบคลุมถึงการศึกษาเพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ การดำรงชีวิตของมนุษย์ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขกับมนุษย์ที่มีความแตกต่างทั้งด้านความคิด จิตใจ เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ เพศ วัย ฯลฯ การเป็นนิสิตนักศึกษา จะต้องศึกษาเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อเป็นพื้นฐานของอนาคต

2. **กิจกรรม** นิสิตนักศึกษาต้องตระหนักในความสำคัญของกิจกรรม อันเป็นส่วนเสริมให้เกิดพลังกายที่สม-

บูรณ์ ความสามารถพิเศษเฉพาะตน การศึกษาระดับอุดมศึกษามักจะถูกยกการมีส่วนร่วมในสังคม การทำประโยชน์ต่อผู้อื่น การให้ผู้อื่น การทำตาม หรือเสียสละเพื่อผู้อื่น การฝึกการทำงาน บิดา มารดา ขาดการให้เวลาในการการตัดสินใจ การเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ ตลอดจนการฝึกให้อยู่ในระเบียบ สำนึกในหน้าที่บทบาทของตนในครอบครัว นัย เคารพกฎเกณฑ์ การแก้ปัญหา ครัว ทำให้วิถีชีวิตในอนาคตประสบความสามารถในการสื่อสารทั้ง ภาษา ปัญหาด้านการแบ่งเวลา เนื่องจากเคยชินเขียน ภาษาพูด เพื่อให้เกิดประโยชน์ ในการศึกษาตลอดระยะเวลา 4 ปี ทำได้ตามต้องการ ตลอดจนฝึกความเป็น เห็นความสำคัญของครอบครัวน้อยไป ประชาธิปไตยอีกด้วย ผู้ที่ทำกิจกรรมดี นิสิตนักศึกษาจึงควรใช้ชีวิตนิตย้อมทำให้ตนเองมีความสามารถเหนือผู้ นักศึกษา โดยแบ่งเวลาอย่างเหมาะสมอื่นในด้านการติดต่อ ความคล่องตัว เพื่อบทบาทหน้าที่รับผิดชอบใน 3 ประ- การจัดการ ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญที่ เติ้น ดังกล่าว เพื่ออนาคตนิสิตนักศึกษา นายจ้างในปัจจุบันต้องการเป็นส่วนใหญ่ สามารถปรับตนเอง เข้าสู่ระบบการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคต ดังแผนภูมิ จะไม่ได้ให้ความสำคัญต่อครอบครัวนัก วงกลมต่อไปนี้

จากแผนภูมินี้ จะเห็นว่านิสิต นักศึกษาจำเป็นต้องใช้เวลา 4 ปี ที่ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาเตรียมชีวิต นิสิตนักศึกษาให้สมบูรณ์ แบ่งเวลา ให้ถูกต้อง สำหรับการศึกษา กิจกรรม ระหว่างสามหน้าที่นี้เป็นเส้นประ บาง ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ที่สำคัญ คราวอาจต้องขยายให้แก่การศึกษามาก ก็คือทำตนให้เป็นที่รัก เป็นสมาชิกที่ดี เวลาสำหรับครอบครัวก็อาจน้อยไป ของครอบครัว จะเห็นได้ว่า เส้นที่แบ่ง กิจกรรมอาจไม่มีเลย เช่น เวลาสอบ

แต่บางครั้งก็ให้แก่วงครว้มาก เช่น เวลาปิดภาคการศึกษา เป็นต้น การสร้างความสำนึกต่อชีวิตนิสิตนักศึกษาว่า จะต้องทำหน้าที่ต่อการเรียน ต่อกิจกรรม และต่อวงครว้นั้น ย่อมเป็นการสร้างรากฐานของการเป็นบัณฑิตที่มีหลักยึดมั่นและรับผิดชอบดี

นิสิตนักศึกษาที่มุ่งแต่เรียนอย่างเดียว หรือทำกิจกรรมอย่างเดียวย่อมทำให้เกิดปัญหาในอนาคต ผู้ที่เรียนอย่างเดียว ย่อมไม่มีประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความคิดแคบ ออกจะเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่คล่องแคล่ว และจัดการไม่เป็น บุคคลประเภทนี้แม้จะเรียนเก่ง ได้คะแนนเฉลี่ย 3.5 ก็อาจจะหางานทำไม่ได้ เพราะงานส่วนใหญ่ต้องการคนคล่องตัวด้วย ในทำนองตรงกันข้าม ผู้ที่ทำกิจกรรมอย่างเดียวก็อาจจะไม่สำเร็จการศึกษา คือ ตกออกไปเสียก่อน หรือถ้าจบได้คะแนนก็น้อยเกินไปจนผู้ที่เป็นแหล่งงานไม่อาจจะรับเข้าทำงานได้ ส่วนผู้ที่ไม่สนใจวงครว้มเลย อนาคตก็อาจปรับตัวไม่ได้กับวงครว้ม เพราะสนใจแต่งานอย่างเดียว ถูกอาจขาดความอบอุ่นเป็นการสร้างปัญหาให้แก่สังคมมากขึ้นอีกด้วย คนที่ประสบความสำเร็จในการทำงานต้องมีความมั่นคงทางวงครว้มด้วย คำว่าวงครว้มนี้มิได้หมายถึงฐานะ সামิ ภรรยา เท่านั้น อาจหมายถึง บิดา มารดา หรือพี่น้องของนิสิตนักศึกษาเอง ถ้าคนเรามีความสุขในวงครว้มก็ย่อมจะทำงานได้อย่างมีความสุขเช่นกัน

การใช้ชีวิตนิสิตนักศึกษาดลอด

ระยะ 4 ปี จึงมีความสำคัญมาก นิสิตนักศึกษาต้องรู้จักสนุกต่อการเรียน พอใจที่จะมีเพื่อนมาก ๆ สนใจทำงานร่วมกับคนอื่น กลายความเครียดจาก

การเรียนด้วยกิจกรรมรอบ ๆ ตัว หัดเป็นคนเปิดเผย มีงานอดิเรกที่ก่อให้เกิดความสุขใจ ทดลองประสบการณ์ที่มีค่า ที่เกิดในรั้วสถาบัน หัดเป็นผู้นำ ทำตนให้เป็นที่รัก ชื่นชมของเพื่อนและอาจารย์ รับผิดชอบงานที่ตนได้รับมอบหมาย ใช้ชีวิตในการพัฒนาตนเองอย่างคุ้มค่าในรั้วสถาบัน นอกเหนือไปจากการเรียนในห้องเรียน หลาย ๆ ปัจจัยดังกล่าวย่อมหลอมหล่อให้นิสิตนักศึกษา เป็นบัณฑิตที่ประสบความสำเร็จในชีวิตอนาคต

3. การศึกษาวิชาการ

นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ จะกังวลแต่เรื่องของการสอบหรือคะแนนมากไป ทำให้ไม่ได้ในสิ่งที่ควรจะได้ไปในการศึกษาระดับอุดมศึกษา การที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาได้นั้น นิสิตนักศึกษาควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร

เมื่อศึกษาในหลักสูตรใด นิสิตนักศึกษาจะต้องศึกษาหลักสูตรนั้น ๆ ให้เข้าใจโดยตลอดว่าหลักสูตรนั้นมีกี่หน่วยกิต บัณฑิตวิชาอะไรบ้าง มีกี่กลุ่มวิชา เช่น

(1) กลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป หรือ บางแห่งเรียก กลุ่มวิชาการศึกษา โดยทั่วไป กลุ่มนี้มักจะแบ่งเป็น 4 หมวด คือ

1. หมวดวิชาภาษา

2. หมวดวิชามนุษยศาสตร์
3. หมวดวิชาสังคมศาสตร์
4. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

แต่ละหมวดจะมีวิชาบังคับให้ศึกษาไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชานี้ นักศึกษาจะต้องเรียนรู้เพื่อความรู้กว้าง เพื่อความคิด ความเข้าใจ ในการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถรู้กว้าง สามารถเป็นบุคคลที่อยู่ต่างวงการกันได้ กลุ่มนี้จะต้องเรียนประมาณ 30-45 หน่วยกิต แล้วแต่หลักสูตรจะกำหนด

(2) กลุ่มวิชาแกน หรือ กลุ่มวิชา

พื้นฐานอาชีพ กลุ่มนี้ก็เป็นวิชาต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานสำหรับอาชีพในสาขาวิชานั้น ๆ ที่นิสิตนักศึกษาเลือกศึกษากลุ่มนี้อาจประกอบด้วยวิชาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพประมาณ 40-60 หน่วยกิต

(3) กลุ่มวิชาเอก คือ กลุ่มวิชาที่

นิสิตนักศึกษาเลือก เพื่อหิมีความสามารถเป็นพิเศษ ในสาขาวิชานั้น ๆ โดยมากก็จะกำหนดรายวิชาให้ศึกษาตั้งแต่ 30-70 หน่วยกิต แล้วแต่สาขาวิชา

(4) กลุ่มวิชาเลือกเสรี หมายถึง

กลุ่มวิชาที่เปิดกว้างให้ผู้เรียนเลือกตามความถนัดและความสนใจ จากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสถาบันนั้น ๆ กลุ่มนี้โดยมากมักจะมิให้ไว้น้อยมาก หรือไม่มีเลยในระดับปริญญาตรี ประมาณ 0-10 หน่วยกิต

รวมแล้ว นิสิตนักศึกษาต้องเรียนวิชาต่าง ๆ ที่ตนเองทั้งชอบ และไม่ชอบ ในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องเข้าใจ ลักษณะโครงสร้างหลักสูตรที่บังคับนี้

ว่าเป็นโครงสร้างของหลักสูตรที่มีได้ใช้
ในสถาบันของท่านเท่านั้น แต่เป็นโครง
สร้างที่ใช้เป็นสากล ทั้งมหาวิทยาลัย
ของรัฐ ของเอกชน หรือของต่างประเทศ

นิสิตนักศึกษาสามารถศึกษา
หลักสูตร ข้อบังคับของหลักสูตรวิชา
บังคับในหมวดต่าง ๆ ว่าต้องเรียนวิชา
ใดบ้าง แต่ละวิชามีคำอธิบายรายวิชา
หรือลักษณะรายวิชาอย่างไร เพื่อจะ
ได้เตรียมตัว ได้ถูกต้อง

3.2 วางแผนการเรียนรู้

เมื่อศึกษาหลักสูตรทั้งหมด
วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และรายวิชา
แล้ว นิสิตนักศึกษาย่อมตัดสินใจเลือก
สาขาวิชา วิชาเอก ได้อย่างมีเหตุผล
มากกว่าที่จะเลือกไปตามเพื่อน หรือ
เลือกไปตามสังคม ทำให้ไม่ประสบผล
สำเร็จในการศึกษา การเลือกสาขาวิชา
ที่จะศึกษานั้นผู้เรียนควรจะศึกษาว่า
วิชานั้น เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว โอกาส
การทำงานเป็นอย่างไร แหล่งงานต้อง
การคุณสมบัติของบัณฑิตสาขานั้น ๆ
อย่างไร ข้อสำคัญควรสำรวจตนเองว่า
มีความสามารถด้านใด มีความถนัด
อะไร ชอบวิชาใด เรียนได้ดีในวิชาใด
การตัดสินใจโดยนำเอาความสามารถ
ส่วนตัวผนวกกับความต้องการของ
ตลาดแรงงาน ย่อมจะทำให้การเตรียม
อาชีพของตนในอนาคต ทำให้การเรียน
เป็นการเรียนอย่างมีเป้าหมายว่าเรียน
ไปทำไม วิชาเหล่านี้ใช้ได้หรือไม่สำ
หรับการพัฒนาตนเอง วิชาใดสำคัญ
สำหรับการพัฒนาความคิด ทักษะ
ก่านิยม หรือวิชาใดมีประโยชน์ต่ออาชีพ

การเลือกสาขาโดยมีการวางแผนอย่าง
รอบคอบจะช่วยให้ นิสิตนักศึกษามี
แรงผลักดันที่จะเรียนให้สำเร็จได้ตาม
ที่ปรารถนา

เมื่อเลือกวิชาเอก หรือสาขาวิชา
ได้แล้ว นิสิตนักศึกษาก็ต้องศึกษา
แผนการเรียนตลอด 8 ภาคการศึกษา
ปกติว่า ในปีที่ 1 ภาคแรกต้องเรียน
อะไรบ้าง การศึกษาแผนให้ตลอดถึง
4 ปี โดยที่ผู้เรียนจะทำตารางการเรียนรู้
ไว้เมื่อเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ว่า อีก 7
ภาคการศึกษาจะต้องเรียนวิชาใดบ้าง
วิชาใดเปิดภาคต้น วิชาใดเปิดภาคปลาย
วิชาใดต้องเป็นวิชาบังคับให้เรียนก่อน
วิชาใดสามารถนำไปเรียนในภาคสุดท้าย
ของการศึกษาได้ ส่วนใหญ่สถาบันการ
ศึกษามักจะกำหนดวิชาที่ให้เรียนแต่ละ
ภาคของการศึกษาไว้แล้ว ผู้เรียนเพียง
แต่ศึกษาความต่อเนื่อง ความยืดหยุ่น
เพื่อนำมาดัดแปลงโครงสร้างการศึกษา
เพื่อให้เหมาะสมแก่ตนได้ การวางแผน
การเรียนตลอด 4 ปีของหลักสูตร ทำ
ให้ผู้เรียนเห็นทิศทาง ความก้าวหน้า
และความสำเร็จของชีวิตการเรียนรู้ใน
รั้วอุดมศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การ
วางแผนที่ดีนั้นผู้เรียนควรปรึกษาอา
จารย์ที่ปรึกษา ผู้เป็นเสมือนบิดามารดา
ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันนั้น ๆ
เพื่อความถูกต้องของหลักสูตร และ
ระเบียบข้อบังคับของสถาบัน

3.3 ศึกษาวิธีการเรียน

วิธีการเรียนในระดับอุดม
ศึกษาแตกต่างจากระดับมัธยมศึกษา
ที่เห็นเด่นชัดคือ

1. นิสิตนักศึกษาต้องรับ
ผิดชอบต่อการศึกษาด้วยตนเอง มาก
ขึ้นกว่าระดับมัธยมศึกษา เพราะการ
เรียนในมหาวิทยาลัยเป็นการเรียนแบบ
“พึ่งตนเอง”

2. นิสิตนักศึกษาไม่มีใคร
คอยบังคับให้เข้าชั้นเรียน

3. นิสิตนักศึกษาต้องคิดและ
แก้ปัญหาการเรียนด้วยตนเอง

ความไม่เข้าใจบทบาทในการ
เรียนที่ต้องเข้าห้องสมุดเอง ค้นคว้าเอง
ทำรายงานเอง คิดหัวข้อเอง เลือกวิชา
เอง ทำให้นิสิตนักศึกษาไม่ประสบผล
สำเร็จในการศึกษา การศึกษาในระดับนี้
จะต้องเข้าใจประเด็นหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

3.3.1 ระบบหน่วยกิต

ผู้เรียนต้องเข้าใจระบบ
หน่วยกิตว่า เรียนกี่วิชาต่อภาคการ
ศึกษา แต่ละวิชาถ้าได้คะแนนเท่าใด
จะมีผลต่อคะแนนรวมอย่างไร การคิด
แต้มเฉลี่ย คิดอย่างไร ถ้าได้ต่ำกว่า
1.5 ผลจะเป็นอย่างไร ถ้าได้ต่ำกว่า
1.8 ควรเรียนกี่วิชา แต่ละวิชาจะต้องทำ
A กี่ตัว B กี่ตัวจึงจะพ้นสภาพรอพินิจ
หรือทดลองเรียน หรือวิทยาทัณฑ์ ผู้
เรียนควรสอบถามพูดคุยกับนายทะเบียน
อาจารย์ที่ปรึกษาหรือรุ่นพี่เพื่อให้เข้าใจ
ระเบียบวิธีของระบบหน่วยกิต

3.3.2 การเรียนระดับอุดมศึกษา

ผู้เรียนต้องเข้าใจว่า การ
เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนแบบ
“พึ่งตนเอง” ดังนั้น ต้องรู้จักใช้ห้อง
สมุดเป็น ค้นคว้าเป็น อ่านเพิ่มเติมเป็น
ข้อตำราเป็น จากการสังเกตพบว่า นิสิต

นักศึกษาไทยชื่อดังน้อย ไม่สนใจเก็บตำราต่าง ๆ ในสาขาวิชาชีพของตนเป็นสมบัติ ซึ่งทำให้ความคิดในสาขาวิชาชีพค่อนข้างแคบ และไม่ทันสมัย

1. การค้นคว้าห้องสมุด ผู้เรียนสามารถสอบถามจากเจ้าหน้าที่บริการค้นคว้าช่วยตอบ บรรณารักษ์ของห้องสมุด เพื่อความเข้าใจวิธีการใช้ห้องสมุด การค้นหนังสือจากบัตรรายการ การยืมหรือการหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ

2. การทำรายงาน ผู้เรียนส่วนใหญ่ ประโยชน์อันจะนำไปสู่อนาคตได้ การต้องทำรายงานด้วยตนเอง จึงควรศึกษาค้นคว้าวิธีการว่า การทำรายงานที่ดี จะต้องทำอย่างไร โดยศึกษาจากเอกสาร ฟังด้วยตนเอง ย่อมดีกว่าการขอยืมตำราการเขียนรายงานต่าง ๆ สอบถามอาจารย์ผู้สอน ปรีกษาอาจารย์ที่ปรึกษา หรือพูดคุยกับรุ่นพี่ที่ผ่านการศึกษาวិชาพื้น ๆ มา หรือขอยืมรายงานของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมาดู เป็นตัวอย่าง การมีประสบการณ์ในการทำรายงานย่อมจะมีประโยชน์ต่อหน้าที่การงานของบัณฑิตในอนาคต เพราะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไม่ว่าสาขาใด ย่อมต้องใช้ภาษาเขียนเป็นหนทางในการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพของตนทั้งนั้น คนที่เขียนเป็นย่อมมีโอกาสมากกว่าคนที่เขียนไม่เป็น ดังนั้น นิสิตนักศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการทำรายงานซึ่งนอกเหนือจากการทำให้ได้คะแนนดีในวิชานั้น แล้วควรคิดถึงประโยชน์ในอนาคตที่จะนำการเขียนไปใช้ในอาชีพของตนอีกด้วย

3. การเข้าฟังคำบรรยาย การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษา คณาจารย์ระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ต้องเตรียมการสอนจากการอ่านหนังสือหลาย ๆ เล่ม แล้วนำสาระที่สำคัญมาอธิบายหรือสอนให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจ ดังนั้น แต่ละชั่วโมงของการบรรยาย นิสิตนักศึกษาจะต้องสนใจฟัง จับประเด็นได้ ชักถามเป็น เพื่อให้ความรู้แต่ละชั่วโมง ก่อให้เกิดแนวความคิด และ

4. การจดคำบรรยาย การจดคำบรรยายหรือคำสอนของอาจารย์ ควรจดแต่ประเด็นสำคัญ ไม่จดยอจนเกินไปจนไม่สามารถอ่านออกหรือเข้าใจได้ ถ้ามีเอกสารแล้วก็จะจดแต่เพียงคำอธิบายเพิ่มเติมจากเอกสารนั้น ๆ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษา มักจะเป็นผู้ที่ฟังเป็น สรุปประเด็นได้ และรู้จักจดบันทึกข้อมูลสาระความรู้ที่ไว้อย่างมีระบบ นิสิตนักศึกษาจึงจำเป็นต้องฝึกหัดการจดคำบรรยายที่ถูกต้อง

5. การทบทวนบทเรียน การเรียนทุกวิชาจำเป็นต้องมีการทบทวนเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจนในคำสอน และเพื่อให้ศึกษาต่อในชั่วโมงต่อไปได้อย่างเข้าใจ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรจัดตารางการทบทวนการเรียนวิชาต่าง ๆ อย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง การทบทวนอาจจะทำได้โดยการทำบทสรุปย่อ แต่ละวัน

ของการเรียนไว้ เพื่อให้ง่ายจำได้ง่าย และไม่ประสบปัญหาการดูหนังสือไม่ทันในเวลาสอบ

การเตรียมตัวสอบ นิสิตนักศึกษาที่มีระบบการเรียนที่ดี ย่อมจะไม่มีปัญหาเรื่องการสอบ พบว่าผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน คือ ผู้ที่ได้คะแนนไม่ดี สอบตก มักจะเป็นผู้ที่มีความเกียจคร้าน ย่อท้อ ผัดเวลา อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เวลาใกล้สอบจึงทำงานส่งไม่ทัน ท่องหนังสือไม่ทันกังวลและเครียดมาก เป็นเหตุให้สุขภาพกายเสียไปด้วย ดังนั้น ผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมตัวสอบให้เป็น คือ

1. ดูหนังสือสม่ำเสมอมาตลอดเวลา
2. รับผิดชอบการบ้าน และรายงาน ส่งให้ตรงเวลา
3. แบ่งเวลาเรียนและเวลาพักผ่อนให้ได้สัดส่วนกัน
4. รักษาสุขภาพให้ดี
5. ดูตารางสอบให้แน่นอน ว่าสอบเวลาใด ห้องใด ไปให้ตรงเวลา
6. เตรียมอุปกรณ์ ปากกา ยางลบ ดินสอ ไม้บรรทัด บัตรประจำตัวให้พร้อม
7. ปฏิบัติตามระเบียบการสอบ ไม่ทุจริต หรือเจตนาทุจริตในการสอบ ไม่ลอกผู้อื่นอย่างเด็ดขาด
8. ตั้งใจและมีความพยายามที่จะทำข้อสอบให้เต็มที่ อ่านคำสั่งให้

รอบคอบ ตอบให้ตรงคำถาม

ผู้ที่ปฏิบัติได้ตามข้อเสนอดังกล่าว ย่อมทำให้มีกำลังใจ ไม่เครียด และสามารถตอบคำถามในข้อสอบได้อย่างมั่นใจ ทำให้ผลสอบออกมาได้คะแนน

คนที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้น่าจะต้องเป็นคนไข้กับทุก ๆ คน ได้ เป็นประโยชน์ต่อทุกคน สามารถเห็นประโยชน์ของทุก ๆ คนในสังคมนั้น นั่นก็คือจะต้องสร้างศรัทธาความรักต่อสถาบัน และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้บริหาร อาจารย์ และเพื่อนร่วมสถาบันด้วย

สูงเป็นที่พอใจ

นอกเหนือไปจากการปฏิบัติตนเองในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการเรียน การค้นคว้า การทำรายงาน การฟังคำบรรยาย การจดคำบรรยาย การทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวสอบแล้ว นิสิตนักศึกษาควรจะต้องเอาใจใส่บุคคลรอบข้าง เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตของนิสิตนักศึกษาให้ดีขึ้น นั่นก็คือการรู้จักสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อสังคมวิชาการของนิสิตนักศึกษาเอง ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และเพื่อน ๆ ร่วมสถาบัน คนที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้น่าจะต้องเป็นคนไข้กับทุก ๆ คนได้ เป็นประโยชน์ต่อทุกคน สามารถเห็นประโยชน์ของทุก ๆ คนในสังคมนั้น นั่นก็คือจะต้องสร้างศรัทธาความรักต่อสถาบัน และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้บริหาร อาจารย์ และเพื่อนร่วมสถาบันด้วย ทางสู่ความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษา อาจจะไม่ใช่วิถีที่โรยด้วยดอกกุหลาบ แต่ให้ความมั่นใจแก่ผู้เดินทางผ่านมาสู่ทางนี้ว่าจะกลับออกไปพร้อมกับความสำเร็จ ความก้าวหน้า และการสร้างชีวิตที่ดีในอนาคต ดังนั้น นิสิตนักศึกษาทุกคนควรมีอุดมการณ์ในการศึกษา ระดับนี้โดยยึดมั่นในสิ่งที่ดีงามพร้อมที่จะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ของประเทศชาติสืบไป